

מסורת הש"ס

(א) וְיָלַד תַּיִם, (ב) וְחִמְשָׁה
(ג) מִיָּדָה, (ד) וְשִׁנְיָה
(ה) וְשִׁנְיָה, (ו) וְשִׁנְיָה
(ז) וְשִׁנְיָה, (ח) וְשִׁנְיָה
(ט) וְשִׁנְיָה, (י) וְשִׁנְיָה
(יא) וְשִׁנְיָה, (יב) וְשִׁנְיָה
(יג) וְשִׁנְיָה, (יד) וְשִׁנְיָה
(טו) וְשִׁנְיָה, (טז) וְשִׁנְיָה
(יז) וְשִׁנְיָה, (יח) וְשִׁנְיָה
(יט) וְשִׁנְיָה, (כ) וְשִׁנְיָה
(כא) וְשִׁנְיָה, (כב) וְשִׁנְיָה
(כג) וְשִׁנְיָה, (כד) וְשִׁנְיָה
(כה) וְשִׁנְיָה, (כו) וְשִׁנְיָה
(כז) וְשִׁנְיָה, (כח) וְשִׁנְיָה
(כט) וְשִׁנְיָה, (ל) וְשִׁנְיָה

תורה אור השלם

1. שמע ישראל
אלהינו יא אלה:
- ברבים ו ד
2. והיו הדברים האלה
אשר נתתי לך ואלה
העושים לך ביום ו ד
3. המעלה ואלה וקורם
ונעשים בכל דור ודור
משפחה ומשפחה ומידה
ומידה ועיר ועיר ואלה
העושים לך אל עברו
מתוך הירדנים וזכרם
אל יסוף מקורם:
- אשר יא כח
4. וברבים השמנוני יגמול
כשר גדלתו:
- ורקד ו כ
5. והוא העושה לך
הנאום ביום השלישי
וביום השני ותאנו
ביום השביעי וזכס
בניו ורחץ במים וטור
צדקם מברר יו יא
6. ואל תורת לך ואשר
הצא ממנו שכבת ורע
למאה קד:
- ורקד ו יא
7. לך המשכב אשר
חשכב עליו כל ימי ובה
משכבך נקח יחיה לך
וכל וכלי אשר חשב
לעוץ עמא יחיה כטמא
תקח יו יא

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ולא שובלן
ובי' וגם צ"ח שביח
לאחרית ע"י חנינה דף כג
ע"ה תוס' ד"ה עשאוהו
בא"ד דאי לפני התורה
היאך מותר לשובל
ביוה"ב ע"י שנת דף ק"א
ע"ה תוס' ד"ה לא ס"ד:

הגהות הב"ח

- (א) גם' לא מלי' טבלה
משום דכתיב כל:
(ב) תיב' ד"ה ולא טובלין
וכו' הוב' ויחזה וטמא מת
טובלין כדרכן ביום
הכפורים ר' יוסי אומר:

מוסף רש"י

ולשנותה ביום. זכר לנס
שהו ופעקן בימי צרתן יום
ולילה (לעיל ד.)

הקורא למפרע פרק שני מגילה

כ.

עין משפט
גר מצודה

ל' א מוֹשִׁיעַ אִיחַ שִׁמּוֹן
תַּרְסוֹ סִפְיָה א':
ל' ב מִי סִפְיָה חֲלֵלֹת
מִלֵּל הַלֵּל חֲסִינָה
עֶשֶׂן חֲסִי מוֹשִׁיעַ יִיד סִי
רמב סִפְיָה א':
ל' ג מִי סִפְיָה חֲלֵלֹת
מִקְרָאוֹת הַלֵּל ו סִמְנָה
עֶשֶׂן רַחֵם:
ל' ד מִי סִפְיָה חֲלֵלֹת
סִפְיָה חֲלֵלֹת הַלֵּל א'
סִמְנָה עֶשֶׂן רַחֵם:
כ' ה מִי סִפְיָה חֲלֵלֹת
סִפְיָה חֲלֵלֹת הַלֵּל ט
סִמְנָה לֵאמֹר קִיּוֹ עֶשֶׂן רַחֵם
טִיּוֹ לֵאמֹר שִׁמּוֹן קִמְנָה:

רבינו חננאל

[illegible]

ללא מובדלים ולא מין אלא ביום. קשיא להמן במסכת פרה (פ"ג משנה י"א) אין מובדלין האבוד בלילה ומזין ביום אבל הוא עצמו מובדל בלילה ומזין עליו ביום והבא אחריו לזרין לטבול ביום ופר"ת דשמי טבילות הן אחת לפני ההואה כדי לקבל ההואה

ולתחילה ולא קשיא
 תניא ר' יהודה אומר
 קורא את שמע צריך
 'שמע ישראל ה'
 לאוניך מה שאתה
 יאמר אנכי מצוץ
 ונותן הלכ הן הן
 להכי אפילו תימא
 ידא ליה והא דתני
 בן פזי ר"מ היא:
 (ד) (ד) (ד) (ד) (ד)
 יתיה למעלה מרבי
 ורו לו אין מביאין
 מר רבי (ד) קטן היית
 יהודה אומר לו אין
 ולימרו ליה אין
 וקוד קאמרו ליה
 אפילו גדול היית
 מתיר: **מתני'** אין
 מלין ולא טובלין
 יום כנגד יום לא
 חמה (וכולן) שש
 כשר: **גמ'** ענן
 אלה נכורים ונעשים
 ימא תיהו תיובתא
 מר ריב"ל חייב אדם
 לילה ולשנותה ביום
 מלין וכו': דכתיב
 לא טובלין ולא מוין
 חור על המא [וגו']
 טבילה להויה: וכן
 אטבול עד שתנין
 ש שומרת יום כנגד
 יצטרך סלקא דעתך
 ששונה של זב וראיה
 לבעל קרי דכתיב
 תצא ממנו שכבת
 יכל ביום האי נמי
 כימא לא מצי
 ימי זובה כמשכב
 מיהת לעיבוד כדצ
 כיון דבעיא ספירה
 ספירה

וּפְסָחִים דָּק שְׁנֵי יוֹדֵיךָ הָיוּ לַעֲשׂוֹת אֵלֶּם תַּפְרֵם שְׁהוּהוּ מֵאֲחֻמְלוּ
וְעִשְׁבִּיחוּ וְהָיוּ טוֹבִלֵם הַחַיִּים בְּיָד יְיָ טְבִילָה בְּזִמְנָהּ וְלֹא דְחִיּוּ יוֹם
הַכַּפּוּרִים וְלֹא שְׁקִיבֵם יִרְחֹמֶם מִמֶּנּוּ אִי בְּזִמְנָהּ אִי שְׁעֵנֵי דְחִיּוּ:
וְכֵן הִכִּיז וְהָיָה דְּקֵלֵי יִצְחָק יִדְּשֻׁם אִי קֵרֵב לְמוֹר אֲפִלּוּ בְּשֵׁת
בִּי יוֹמָן וְיִלֵּךְ יִהְיֶה מִיָּדֵי הַפְּסוּטָה יוֹמֵר כְּרָאִיתִי נְעִים
שְׁהוּמָן גְּרַמָּה שְׂרָשִׁים בְּשׁוּרֵי מִנְחָה וְאִיִּם קִשְׁיָה לִמֶּה לִי בְּפִיִּךְ
וְזֶקֶן לִיִּי דְמִנְחָה עָלַי בְּיִמְיָךְ בְּרַחֲמֵי הָיָה וְיִלֵּךְ לֹא לֹא אֲחוּי הוּם
לִיכָל כֶּרֶם דְּמוֹלֵי יִרְחֹמֶם וְהִקְבֵּל דְּלִית בְּהוּ כֶּרֶם וּמִנְיָהּ
וְיִחוּת הוּם אֲחִינֵי וְיִרְחֹמֶם יִדְּשֻׁם לִי עָשִׂם לְמוֹל אִי בְּנִינֵי קִמְלֵי אֲחוּי
וְאִי מְדַוְהֵנָּן בִּין בְּיוֹם בִּין בְּלִילָה:
וְיִנְעִילֵת אֲדָם אֲחִי שְׂכִיר דְּבַעֵי מֵאִי שְׁנָה שְׁהוּכִיר בְּכַף עֲלֵמָה
הוּכִיר שׁוֹמֵרֵת יוֹם לְמוֹר שְׁהָיָה בְּיוֹם מִכַּל שְׁאֵר חִיבֵי טְבִילוֹת:
סְפִירָה

ע דברך ולא תטהר למחר יום כולן) ואם לא ראתה בו דס' טובלת ביום שלישי (א) לראיתיה
דה עשור ומנה, פירוש אחר שבעת ימים לינדרה דארורייתא או אחריניו) שבעה נקיים (ב) ספסל
וזמנה לא, מפני חטותיו ומפני כלתה. אשר משל בנין רבותינו ראה טובלת בדרכיה ביום וז'
הוא כיון לביתה כפי לעשרות. שנאמר וככס שנית וטהרה מה הראשונה לדעת שאנמי צדוק רבו

לעולם ר' יהודה. ואפי' לנחמיה מכשיר וממנו רבי יוסי היא ואפי' דיעבד לא: ואפי' דתורם לנחמיה ר' יהודה: ואפי' דנרממו: דרביה. משמו של ר' אלעזר בן עזריה אמרה שרץ להשימע ואפי' לישנא משמע לנחמיה אבל דיעבד יא: והשאל דאסית להכי.

לַאֲשֻׁמְעִין הָאֵל פְּלוֹגַתָּא דְר' יְהוֹדָה וְר' זְרִי: אִפִּי פִימָא ר' יְהוֹדָה. דְּלֹאֲמַר כִּי־שֶׁ יֵאָדָר דִּיעֲבַד אִין לִנְחֻמְלֵיהּ לֹא מְוַמְתִּי וְנָא לִנְחֻמְלֵיהּ הָאֵל דְּפִסְלָא לְחַסֵּד ור' יְהוֹדָה הָאֵל וְהָךְ דְּזִכְרָתָא הִמְזוּן נָמִי ר' יְהוֹדָה הָאֵל וְדִקְשִׁיא לָךְ הָאֵל דִּיחֻדָּה זִכְרֵיהּ דְר' שְׁמַעוֹן בֶּן יִסְחָר מִנִּי לֹא ר' יְהוֹדָה וְלֹא ר' יוֹסִי פִימָא הָאֵל דְּמִכְסַּר לִנְחֻמְלֵיהּ. מִן הַמִּסְכִּיר. ר' יְהוֹדָה שְׁקִירָתָא לִפְנֵי הָאֵל הַמִּסְכִּיר אֵלֶּה הֵקֵטן וְאִין לָךְ לִכְדִּיא רִאשִׁיא מִמֶּנּוּ שְׁהִי רִבִּים מְחֻלְקִין עֲלוּי: **תַּנְגִּי** וְלֹא עֲוֹלָן. יִשְׁבִּיעַ מִשְׁבִּיעַ לֹאֵב וְלִטְמַח מַת אִין אֲזוּמִירָא מִשְׁחַשְׁבִּיהָ בְּכִנְסָתָא שְׁבִיעַ רִאשִׁי לִטְבֹּל אֲשִׁיג דְּלִילָה תַּחֲלִית יוֹם הָאֵל הֵכָא יוֹם צִעֲקִין קֻבְלָא לֵב מִשְׁעֲבָד הָיִים מִתַּר לִטְבֹּל וְלִטְבֹּל. וְנִגְמַרְלָא יִלְיָף הָאֵל לְכַוְלָהּ: וְכֵן שׁוֹמֵרֵת יוֹם כְּנַגְדָּהּ יוֹם. בְּגִמְרָה מִפְרַס מִיָּא שֶׁנָּא דִקְעַת לֹאֵל מִן בְּחַנְפִּי נִפְסָה אֵל תַּנָּה לִיָּה אִין עֲוֹלָתִי: עַד הֵן **הַמֶּסֶה**. שִׁילָא מִסְכָּת לִילָה: וְכֹוֹן עֲשֻׁב כו'. דְּמַעֲלָתָא הַשְׁמֵר יִמְחָא הוּא אֲחֵל לִפִּי שְׁאִין הֵכָל בְּקִיאִין כו' לְרִבִּין לִהְמַחֵן עַד הֵן הִמְחָה **גַּבִּי** כִּי קִתְנִי. עַד שְׁחָהֵל אֵלֶּה הַמֶּסֶה אֲדִירִים אֲקִירָה שְׁחָהֵל וְקֹאֲמַר שְׁחָהֵל שֶׁל יוֹם כִּיֹּס: וְאִפִּיקָסָא עֲוִילָה. דְּכַתִּיב בְּסִפְרֵיהּ וְרַחֵן בְּחִים וְהִיא לֹאֵב חֹזֶה: הִיג פִּשְׁטֵיָא מִיָּא שֶׁנָּא שׁוֹמֵרֵת יוֹם כְּנַגְדָּהּ יוֹם כו': שְׁמֹרֶת יוֹם כְּנַגְדָּהּ יוֹם. לְאַחַר שְׁכָלוֹ שְׁבֻעָה יָמִי נִדָּה נִכְסֵין ר"א יוֹם הַקִּדְּוִין אֵל יוֹדָה שֶׁנָּא תַּרְחָה בֶּהֱן ג' יָמִים לְרֹאשִׁין הִרִי יֵאָדָר זִכְרֵיהּ וְעִטְוִנָה סְפִירָתָא שְׁבֻעָה וְקִרְבָּן וְהִיא מִתַּרְחָה יוֹם אֶחָד שׁוֹמֵרֵת יוֹם לִנְחֻמְתָּא וְעִטְוִנָה. וְלִקְרֹא יִלְיָף לֵה צְהֻרָתָא כְּהִיֹס וְיִמְחִי לֵה צְמַעְתָּא בְּתַרְיִמָּא דְּמִסְכָּת נִדָּהִי: **פִּיִּסְוִי**. שֶׁל רִאשִׁי שֶׁנָּא לֹאֵב כְּרִאִיהִי לְרִאשֻׁנָה הֵן זֶה לְחִיטָקָה שֶׁנָּא צִעֲבָה קִרִי דְּכַתִּיב וְזֹאת מִתּוֹרַת הַזֶּה וְאֶחָד מֵאֵל מִמֶּנּוּ שְׁכַחַת זֶרַע חֲדָה וְזִכָּה כְּחִיב הֵכָא וְהִיִּי רִאשִׁי לְרִאשֻׁנָה וְאֶחָד שְׁכַחַת מִמֶּנּוּ שְׁכַחַת זֶה הִיִּי בִּעַל קִרִי: **מִשּׁוֹס דְּכַתִּיב** יִסִּי גְרִסִּין. לֵה יָמִי וְזֶה עֲוֹמָאֲתָה כְּמַשְׁכֵּב נִדָּהִי יִסִּי לֵה וְהָךְ קִרָא בְּרִאשִׁית שׁוֹמֵרֵת יוֹם כְּנַגְדָּהּ יוֹם קָאִי מִרְכְּוִי לֵה יָמִי לְרִשִׁין לֵה בְּחִסְכָּתָא נִדָּה (דף ע.ו.)

ואמרינן ה"ס יהיה לה מלמד שקופרת אחד לאחד ק"ת מ"ס
המחרת. הלכך בלילה מיהת חטבול דעבדה ק"ת שימור:
קמ"ל

דבתיב וביום השמיני יוסף קשה דנפסקו ר' אליעזר אומר
ומכן שנתנו ימים דרש וגל בלילה ומתא הוה כותבי
והקשה ה"ר אפרים ב"ר דמלח אינן בלילה אס כן אינן מנות
דקדושין (דף קס) קהל דאומר לומר דאשה אינן חייבת לנול
למיתה דהיי' דנשים פטורות ממנוט ששה שהזמן ברחמ' היינו היכי
ממעטין נשים אכל מילה שיה כהו ונכרתו עליה שלם עשרה
דלא יא' נמי לנכרתו שלם בנזונה וכו'.

מאי שנה שומרת יום בנגד יום וכו'. אי ולא טובלין דלעיל מ
אבל אי איירי בטבילת אצוב צריך לפרש הכי מאי שנה

שומרה יום כנגד יום כגון שראחה ביום יום שבה נידה לנדה שהן ימי דיבה, הדין לישיב שלא קודם שתצו החמה לא. וירושלמי' כי חייבי טבילות טבילתו ביום, נידה וחולות טבילתו בכלית בבילה. דער ר' חייא בר בא לעזריא, יהיה שעובר ומנה טובלת אפילו ביום. מני אחרי אפילו טבילתו טבילה ר' שמי בשם רב טורח לביתה וטמאה לשחרות. ר' אלעזר משום ר' תנאי טבילתו טבילה ר' שמי בשם רב טורח לביתה וטמאה לשחרות.